

BOKTIPS

Rumi, Hafez og andre persiske diktere

Fra vinhus og moske

UTGITT 2014

Gjendiktet til norsk av Erling Kittelsen og Finn Thisen. Her finner du persisk diktning fra tusen år tilbake, og nyere ting. Rumi er vel den mest kjente av dem, mens Hafez for mange kjennere er favoritten. Selv ble jeg sterkt rørt av Farrokhi som var et nytt bekjentskap for meg.

Også Sepehri traff meg bra i magan med sine sterke bilder, flott gjendiktet av de ovennevnte herrer.

Av Giulia Enders og Jørgen Valeur
Sjarmen med tarmen, om en av kroppens...

UTGITT 2015

...mest undervurderte organer. Denne meget informative og fornøyelige boken dreier seg om fordøyelsen vår, med alle sine kinkelkroker og artige egenskaper. Og det er MYE! Her følger fun facts og ting du ikke ante at du hadde lyst til å vite, samt en hel haug som antageligvis ikke har såå lyst til å vite. Kos deg.

Julia Donaldson og Axel Scheffler

Gruffalo

UTGITT 2007

Skogen er full av farlige dyr. Den lille musa møter mange av dem, men kommer seg unna ved å dikte på seg en sterk beskytter, Gruffalo. Når så Gruffalo står foran henne i den mørke skogen, gjelder det å være en smart, lita mus. Og det er hun! Herlige monstertegninger fra illustratørens side, dette er en klar sengekantfavoritt.

Johanna Podhorny anbefaler hver uke bøker for barn, unge og voksne

JEG FANT KARI: Normalt kommer kunstnerne til Galleri Henrik Gerner med forespørsel om å stille ut i Moss. – Denne gang var det jeg som fant Kari, jeg falt for hennes kvalitet, sier gallerist Dag Modal, her med Kari Rindahl Endresen før åpningen.

Maler nordnorske røtter

Hun maler landskap som lever. Legg til kai og hus med sjel og du har utstillingen til Kari Rindahl Endresen som besøker Moss for første gang.

GUDMUND LINDBÆK tekst og foto

– Jeg er fasinert av forlatte hus – ofte hvite hus fulle av historier.

Kari Rindahl Endresen stiller for første gang ut sine arbeider i Galleri Henrik Gerner der kunstneren fra Tromsø viser akvareller som balanserer mellom abstrakt og realisme. Et hus, to hus, spisse fjell og ei kai – alle med klar inspirasjon fra Nord-Norge.

Et år er gått siden Dag Modal sikret seg denne utstillingen med Kari Rindahl Endresen. Modal hadde en klar begrunnelse for sitt valg.

– Ved første blick på kunsten

skilte Kari seg ut og vi valgte henne først og fremst ut på grunn av kvalitet. Hver gang vi lanserer en ny kunstner, håper og tror vi dette er noe publikum ønsker å se og oppleve. Normalt får vi langt flere henvendelser fra kunstnere som vil stille ut hos oss enn vår kapasitet. Når det gjelder Kari, så var det vi som fant henne, sier Dag Modal.

Landskap som lever

For å bruke en presis beskrivelse av Endresens kunst låner vi noen ord fra den nordnorske kunstneren Dagfikk Bakke; «Kari kjenner fjellenes viltre karakter, himmelens stadige skiftninger, husenes sjel, og hun fornemmer bryggenes stimulerende aktivitet. Hun maler landskap som lever».

Selv om Kari vokste opp og fremdeles bor i Tromsø, så har hun også opplevd noen av

de tomme husene langs den nordnorske kysten, spesielt fra barndommens sommerferier i Steigen i Nordland og etter hvert fra Svolvær og Lofoten.

– Det har jo vært liv i husene og alle er ikke forlatt. Jeg forsøker å skape liv i landskapet med fjell, hus og kaier. Dette er egentlig røttene mine, og det er langt fra bare folk fra nord som kjøper mine bilder, sier Kari, som for første gang stiller ut i et så stort lokale som det Moss har å tilby.

Fra Moss til New York

Kari er utdannet journalist og har jobbet i NRK, men etter første utstilling i 2007 har den selv lærte kunstneren ikke sett seg tilbake.

Til høsten tar Kari sitt nordnorske landskap til New York. Hun som begynte i det små og veldig lokalt, skal stille ut huse-

INSPIRASJON: – Jeg er inspirert av hus, kai og natur langs den nordnorske kysten, forteller Kari Rindahl Endresen.

og fjellene i verdensmetropolen der galleristen har lovet å sende ut 61.000 invitasjoner til åpningen – omtrent det dobbelt av hele befolkningen i Moss.

gudmund@byavisamoss.no

UKENS FILM

Kingsman – The Secret Service

En ung mann blir medlem av et hemmelig spionbyrå for å bekjempe en skurk som søker verdensherredømme.

Kingsman er kort sagt en blanding av Kill Bill og James Bond-filmene. Kampkoreografien er til tider svært pentog velregissert, men også med en massiv blodsutgytelse lik Quentin Tarantinos filmer.

Man må derfor regne med at ting tar av. Dette fungerer allikevel i den lettbetonte verdenen vi trer inn i. Filmen er nemlig full av parodierende uttrykk og humorinnslag av alle typer, inkludert latterliggjøring av plottet. Kingsman er en film der skaperens ønske er at du skal le, røres og noen ganger få oppleve nerver.

Men det er også her regissør Matthew Vaughn sliter med gjennomføringen. Fordi filmen er så latterlig fremført at man som seer får problemer med å akseptere plottet, altså skurkens mesterplan. Og de rørende øyeblikkene faller sammen nettopp fordi tonen er så uhøytidelig.

Det betyr at man blir noe forvirret av handlingen, og man klarer aldri fullt ut å bli engasjert. Når det er sagt, så er det nok av andre høydepunkter å ta av. Hele opplevelsen er en visuell dunderkunst av kraftige animasjoner og tiltrekkende bilder. Jeg blir imponert av tempoet og de mange artige spiseffektene som er gjennomgående.

Musikken er også godt velplukket og her er det mye retro med oppegående rytmer. I en mørk sal med kraftig lydanlegg blir man med på stemningen og dette blir en solid actionfilm.

Konklusjon

En visuell og rytmisk kinoopplevelse (omtalt ved SF kino).

KRIS MUNTHE
Byavisa